

Patriarhul explică ce gest liturgic a învățat Biserica de la Sf. Petru din timpul pescuirii minunate

Patriarhul României a vorbit duminică despre un gest liturgic pe care Biserica l-a învățat de la Sfântul Petru, care a căzut în genunchi după pescuirea minunată, deoarece fusese neîncrezător în cuvântul lui Hristos, și a spus: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos!

„De aceea, astăzi, când slujitorii Bisericii intră în Sfântul Altar se înclină până la pământ în fața mesei Sfântului Altar, care reprezintă mormântul și tronul de slavă al lui Hristos și zic: Dumnezeuule, curățește-mă pe mine păcătosul”.

„Aceasta am învățat de la Apostolul Petru, deoarece în fața sfințeniei lui Dumnezeu omul trebuie să mărturisească păcatele și să ceară curățire și iertarea acestora”, a spus Preafericirea Sa în omilia rostită duminică, 27 septembrie, la Paraclisul istoric al Reședinței Patriarhale.

Cea mai importantă lecție de eclesiologie

Sfântul Petru a avut această atitudine de pocăință, deoarece îndemnul lui Hristos de a arunca mrejele a venit după o noapte de osteneală în care nu au prins nimic, iar apostolul nu a fost pe deplin încrezător de reușită.

„Dar a arătat ascultare smerită față de Iisus”, a spus Patriarhul, „și această ascultare l-a făcut să împlinească ceea ce Iisus i-a poruncit. În foarte scurt timp, în mod surprinzător, când cei din corabie au ridicat mrejele din apă erau pline de pește”.

Ajutorul nesperat a venit prin harul lui Dumnezeu, după o noapte de muncă. Astfel, pescuirea minunată a fost „cea mai importantă lecție de eclesiologie”, a spus Patriarhul care a subliniat că „în lucrarea de slujire a Bisericii lui Hristos contează mai întâi harul sau ajutorul lui Dumnezeu și apoi priceperea omenească”.

„Iar harul se dăruiește celor care sunt smeriți, ascultători și harnici”, a completat Preafericirea Sa.

La capătul ostanelilor vedem lucrarea harului

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a atras atenția că harul se oferă celor care depun eforturi în atingerea unor obiective bune.

„Mântuitorul Iisus Hristos a săvârșit minunea pescuirii minunate nu pentru ucenici ca pescari leneși, ci minunea prinderii unei mari mulțimi de pești s-a săvârșit pentru pescarii care s-au ostenit toată noaptea, care erau epuizați, astfel încât harul care face minuni a venit la capătul puterii omenești”.

„Acolo unde puterea omenească nu a mai săvârșit nimic din ceea ce s-a dorit a intervenit harul în mod neașteptat și a adus bucurie mare. La capătul ostanelilor omenești, și ostenele care au produs multă smerenie, vedem lucrarea minunată a harului”.

Însă, pe lângă hărnicie este nevoie și de smerenie pentru a primi harul divin, a spus Patriarhul.

„Cei ce se ostenesc mult și devin smeriți pentru că simt că au nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pe care îl cer prin rugăciune, aceia primesc harul facerii de minuni”.

„Deci, minunea săvârșită de Mântuitorul Iisus ne arată că este nevoie de multă osteneală, smerenie și ascultare. Hristos dăruiește harul său celor care sunt

ascultători, smeriți și harnici, de aceea minunea pescuirii minunate trebuie să ne îndemne la smerenie, la ascultare față de Dumnezeu, la multă rugăciune și nevoiță”.

Patriarhul României a explicat că sunt momente în viață când, „deși ne ostenim mult nu reușim să împlinim ceea ce ne am propus”, chiar dacă „lucrarea a fost una bună și nu am cerut lucruri deșarte”.

„Atunci este semnul că trebuie să așteptăm cu nădejde fiindcă nu totdeauna cererile noastre se împlinesc de către Dumnezeu când și cum dorim, ci el le împlinește uneori mai târziu, pe neașteptate și într-un mod pe care noi nu l-am prevăzut (...) pentru a ne răsplăti credința, smerenia și speranța”.

Foto credit: Arhivă Basilica.ro/Mircea Florescu

— basilica.ro